

strument. Det bliver taget i brug på et tidspunkt, hvor vi skønner, at det er rigtigt.

Kl. 15:31

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der har meldt sig en medspørger. Så jeg giver ordet til medspørgeren, hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:31

Leif Lahn Jensen (S):

Tak. Nu hørte jeg finansministeren sige, at finansministeren ikke bare vil sige ja eller nej. Jeg må sige, at i den korte tid, jeg har været her, tror jeg ikke, jeg endnu har hørt nogen politikere stå her og sige ja eller nej. Der er altid kommet noget andet, så det er jo det, man lærer herinde. Men jeg prøver alligevel.

Jeg hørte finansministeren sige, at den her lave ledighed er et resultat af regeringens politik. Er den stigende ledighed, vi er på vej imod, de færre unge, som tager en uddannelse, finanskrisen og de her offentlige bygninger i ringe stand, der er rundtom i landet, så også et resultat af regeringens politik?

Kl. 15:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 15:32

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen når vi så er i gang med de erhvervs-skader, man pådrager sig som folketingsmedlem – man kan ikke sige ja, og man kan ikke sige nej – så har vi også lige nu yderligere fået dokumenteret, at der er en tendens til, at når man skal referere, hvad folk har sagt, så får den lige en grad ekstra. Jeg har jo ikke stået her og sagt, at det alene er et resultat af regeringens indsats, at vi har en lav arbejdsløshed. Det er *også* et resultat af regeringens indsats, det har *også* noget at gøre med, at der har været nogle ordentlige konjunkturer.

Men det, der i hvert fald er et resultat af regeringens indsats, er, at vi systematisk har overhørt den rådgivning, vi har fået fra oppositionen år efter år, om at bruge af overskuddet. Det er præcis det, der gør, at vi i dag er i en situation, hvor vi har nedbragt gælden, hvor vi har robuste statsfinanser, og hvor man bliver udsat for misundelige blikke, når man møder sine kolleger i Europa, fordi det giver os en helt fantastisk handlekraft. Derfor kan jeg jo ikke andet end at undre mig lidt over, at repræsentanter for det parti, som, hvis man havde fulgt rådgivningen, ville have sat regeringen i en dårligere situation for at kunne handle nu, hvor krisen kradser, er dem, der står og skoser regeringen for ikke at

handle. Vi handler: en ekspansiv finanspolitik, skattelettelser, stort set den mest lempelige finanspolitik i Europa, en bankpakke I, en kreditpakke, bedre muligheder for at støtte danske eksportvirksomheder og med en meget klar markering af, at vi kerer os om beskæftigelses-situationen, og at vi betragter spørgsmålet om fremrykning af offentlige investeringer som ét værktøj, som vi er parate til at gribe til, når timingen ellers er den rigtige.

Kl. 15:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:33

Leif Lahn Jensen (S):

Det var et meget langt ja eller nej. Nu vil jeg så prøve at stille et spørgsmål til mennesket, for jeg hørte også ministeren sige, at spørgsmålet om offentlige investeringer er højaktuelt, og det glæder mig, at finansministeren er kommet tættere på, end velfærdsministeren gjorde, da vi spurgte hende for lidt siden.

Hvad skal vi sige til de mennesker, vi møder derude, som bliver fyret, og til de kommuner, vi snakker med, som har de her penge på anlægssiden og gerne vil bruge dem? De glæder sig til at komme i gang, de har brug for det. Personen, der er fyret, glæder sig til at komme i gang – han har også brug for det. Kan ministeren fortælle mig, hvad vi skal sige til dem? Hvornår kommer de i gang?

Kl. 15:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Finansministeren.

Kl. 15:34

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg føler, at jeg har et ansvar, og vi i regeringen føler, at vi har et ansvar for at styre os igennem den krise, der er kommet udefra, på en måde, så det får mindst mulig effekt – det får effekt, det kan vi ikke styre os udenom – på danskerne, hvor arbejdsløsheden stiger mindst muligt, men hvor vi samtidig også har øje for, at når konjunkturerne vender, hvilket de jo heldigvis gør på et tidspunkt igen, så kommer Danmark også godt ud af det i den anden ende.

Jeg ved godt, at det ville være meget enklere, hvis man kunne knipse med fingrene og bilde folk ind, at hvis hr. Leif Lahn Jensen og jeg her i dag bare blev enige om at skrive en check på et antal milliarder til kommunerne, som de kunne bygge skoletoiletter og renovere skoler for, så kom der ingen arbejdsløshed. Det er jo et meget enklere budskab. Jeg vil bare sige, at var det så